

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΙΑΠΟΥΤΕΙΟΥΣ

ΤΟΥ ΣΜΙΘ

Ὁ πατήρ μου, τοῦ ὁποίου ἡ μετρία περιουσία ἐβρίσκετο εἰς τὴν ἐπαρχίαν Νότιγκαμ εἶχε πέντε υἱοὺς· ἤμην ὁ τρίτος καὶ με ἐστειλεν εἰς τὸ κολέγιον τῆς Καμπρίδγης εἰς ἡλικίαν δεκατεσσάρων ἐτῶν. Διέμεινε ἐκεῖ ἐπὶ τρία ἔτη. τὰ ὅποια ἐπωφελῶς ἐχρησιμοποίησα. Ἀλλὰ τὰ ἐξοδα τῆς διαμονῆς μου εἰς τὸ κολέγιον ἦσαν πολλὰ μεγάλα καὶ μὲτέποθέτησεν ὡς μισητούμενον εἰς τὸν κ. Ἰάκωβον Βώτην περίφημον χειρουργὸν τοῦ Λονδίνου παρὰ τῶ ὁποίῳ καὶ διέμεινα τέσσαρα ἔτη. Ὁ πατήρ μου μοῦ ἀπέστειλεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀλίγα χρήματα καὶ τὰ ὅποια ἐχρησιμοποίησεν διὰ νὰ μάθω νὰ γίνω πλοηγὸς καὶ τὰ ἄλλα τμήματα τῶν Μαθηματικῶν τὰ ἀναγκαϊότερα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κάμνον τὰ σχέδια τῶν θαλασσιῶν ταξειδίων διότι τοιοῦτον προσέβλεπον νὰ εἶναι τὸ μέλλον μου. Ἐγκαταλείψας τὸν κ. Βώτην ἐπανῆλθον εἰς τὸν πατέρα μου καὶ τόσον ἀπὸ αὐτὸν ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν θεῖον μου Ἰωάννην καὶ ἄλλους συγγενεῖς συνέλεξα τὸ ποσὸν τῶν 40 λιρῶν στεργλιῶν κατ' ἕτος διὰ νὰ διατηρηθῶ εἰς τὴν Λεῖδ. Ἐγκατεστάθην ἐκεῖ καὶ ἐπεδόθην εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ιατρικῆς ἐπὶ δύο ἔτη καὶ ἐπτά μῆνας μετὴν πεποιθήσθην ὅτι θὰ μοι ἦτο χεῖρσιμος εἰς τὰ ταξείδια μου.

Μετ' ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν μου ἐκ τῆς Λεῖδ ἔλαβον διὰ συστάσεως τοῦ ἀγαθοῦ κυρίου Βώτη τὰ καθήκοντα τοῦ χειρουργοῦ ἐπὶ τῆς «Χελιδόνας» ἔνθα καὶ ἔμεινα τρεῖς καὶ ἥμισυ ἔτη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πλοιάρχου Ἀβραάμ Πανέλη. Ἐκάμε κατὰ τὸν χρόνον ταξείδια εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ Ἀλαχοῦ. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου ἀπεφάσι

σα νὰ μείνω εἰς Λονδίνον. Ὁ κ. Βώτης με ἐνεθάρρουνεν εἰς τοῦτο καὶ με συνίστα εἰς διαφόρους ἀσθενεῖς.

Ἐνοικίασα ἐν διαμέρισμα εἰς ἐν μικρὸν ξενοδοχεῖον κείμενον εἰς τὸ διαμέρισμα Ὀλδ καὶ ὀλίγον κατόπιν ἐνυμφεύθην τὴν Λα Μαρίαν Βούρτου δευτερότοκον θυγατέρα τοῦ κ. Ἐδουάρδου Βούρτου, ἐμπόρου ἐν τῇ ὁδῷ Νειγότη με προΐκων 400 λίρας στεργλίνας,

Ἀλλὰ ὁ κ. Βώτης ἀπέθανε μετὰ 2 ἔτη καὶ οὕτω ἔμεινα ἄνευ προστάτου καὶ αἱ ἐργασίαι μου ἤρχισαν νὰ ἐλαττοῦνται. Ἡ συνίδησίς μου δὲν μοι ἐπέτρπε νὰ μιμηθῶ τὴν διαγωγὴν τοῦ μεγαλειότερου μέρους τῶν χειρουργῶν τῶν ὁποίων ἡ συνείδησις εἶναι πολὺ ὁμοία πρὸς τὴν τῶν Εἰσαγγελέων, ἰδοὺ διατὶ ἀφοῦ συνεβουλεύθην τὴν σύζυγόν μου καὶ μερικὸς ἐκ τῶν φίλων ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ κάμω ἐν ἀκόμῃ θαλάσσιον ταξείδι. Ὑπῆρξα διαδοχικῶς χειρουργὸς εἰς δύο πλοῖα καὶ με πολλὰ ἄλλα ταξείδια τὰ ὅποια ἔκαμα ἐπὶ ἕξ ἔτη εἰς τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς Ἰνδίας ἠῦξῆσα ὀλίγον τὴν περιορισίαν μου. Διευκρίναζον ἀναγινώσκων τοὺς καλλιτέρους ἀρχαίους καὶ νέους συγγραφεῖς ἐφωδιασμένος πάντοτε με ἕνα μέγαν ἀριθμὸν βιβλίων, καὶ ὅταν εὐρισκόμην εἰς τὴν ξηρὰν, δὲν παρελείπον νὰ παρατηρῶ τὰ ἦθη καὶ συνηθείας τῶν λαῶν καὶ νὰ μανθάνω ταυτοχρόνως τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας, τοῦθ' ὅπερ μοι ἐστοίχιζεν ὀλίγον διότι εἶχον καλὴν μνήμην.

Ἐπειδὴ τὸ τελευταῖον τῶν ταξειδίων τούτων δὲν ἦτο εὐτυχὲς ἀηδίασα τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεφάσισα νὰ μείνω πλησίον

της οικογενείας μου μετά της γυναίκος μου και των τέκνων μου. "Ηλλαξα κατοικίαν και μετεφέρθην από τὸ "Ολδ εἰς τὴν ὁδὸν Φέτερ και ἐκεῖθεν εἰς Βάπενγ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ εὕρω ἐργασίαν πλησίον τῶν ναυτιῶν ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον.

'Αφοῦ ἐπέρασαν τρία ἔτη μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐργασίαι μου θὰ προῶδενον ἐδέχθην τὰς προτάσεις τοῦ πλοιάρχου Γουλιέλμου Πρίχαρξτοιμος νὰ ἐπιβιβασθῶ ἐπὶ τῆς «'Αντιλόπη» ἡ ὁποία θὰ ἀνεχώρει διὰ τὴν θάλασσαν τοῦ νότου. 'Επεβιβάσθημεν τὴν 4 Μαΐου 1699 και τὸ ταξείδιόν μας ὑπῆρξε κατ' ἀρχὰς πολὺ καλόν.

Εἶναι ἀνωφελὲς νὰ ἐνοχλῶ τὸν ἀναγνώστην μὲ τὰς λεπτομερείας τῆς τύχης μας, ἀρκεῖ νὰ τῷ γνωρίζω ὅτι κατὰ τὴν διάβασίν μας ἀπὸ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας ἐδοκιμάσαμεν μίαν καυτιγίδα τῆς δροῖας ἡ ὄρη μᾶς ὠθήσασκε πρὸς τὰ νότια δυτικὰ τῆς γῆς τοῦ Βακ Διέμεν. Εὐρέθη ὅτι εἴμεθα εἰς πλά-

τος 30ο 2'. Δώδεκα ἐκ τῶν ἀνθρώπων μας εἶχον ἀποθάνει ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασίαν και τὴν κακὴν διατροφήν.

Τὴν 5ην Νοεμβρίου ἡ ὁποία ἦτο ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ νέου ἔτους εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, ὁ καιρὸς ἦτο ὀλίγον μέλας, οἱ πορθμεῖς παρετήρησαν ἓνα βράχον ὁ ὁποῖος ἦτο μακρὰν τοῦ πλοίου ὅσον εἶναι τὸ μήκος ἐνὸς κάλου, ἀλλ' ὁ ἀνεμος ἦτο τόσον ἰσχυρὸς ὥστε ἐπεπέσαμεν ἐπὶ τοῦ σκοπέλου και προσηράξαμεν εἰς μίαν στιγμὴν.

"Εξ ἀνθρώπων τοῦ πληρώματος μεταξὺ τῶν ὀπιῶν και ἐγὼ ἐρρίφθημεν ἐπὶ τῆς λέμβου εὐρήκαμεν τὸ μέσον νὰ ἀπομακρυνθῶμεν και τοῦ πλοίου και τοῦ βράχου. 'Επλεύσαμεν κωπηλατοῦντες πλέον τῶν 3 λευγῶν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος ἡ κόπωση δὲν μᾶς ἐπέτρεπε νὰ κωπηλατῶμεν, ἐξ ὀκλήρου ἐξηνητημένοι ἐγκατελείφθημεν εἰς τὴν θέλησιν τῶν κυμάτων και μετ' ὀλίγον ἀνετράπημεν ὑπὸ ἰσχυροῦ βορείου ἀνέμου.
(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

'Η ἀλήθεια πρέπη νὰ λάμπη εἰς τὸν κοινωνικὸν ὄρξοντα. Τότε ἡ κοινωνία ὁδηγὸν ἔχουσα τὸν φαινὸν τοῦτον ἀστέρα, βαίνει πάντοτε πρὸς τὰ ἔμπροσ ἐξελισσομένη ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς κοινωνίαν ἀνθρώπων οἷαν τὴν προῶρισεν ὁ Δημιουργὸς και οἷαν προσεπάθησαν και προσπαθοῦσι πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, οἱ τὰς δάδας αὐτῆς κρατοῦντες τῶν ποικίλων ἐπιστημῶν διανοοῦμενοι, διὰ λαϊκῶν διαλέξεων και διὰ παντὸς ἄλλου μέσου τὸ ὁποῖον ἡ εὐγενὴς αὐτῶν ψυχὴ διέθεσε και διαθέτει. 'Ατυχῶς παρ ἡμῖν ἐλλείπουσιν αἱ πρὸς τὸν λαὸν διδασκαλίαι τῶν διδαγμάτων ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν αἱ μορφωτικαὶ τοῦ ἔθνους και τοῦ χαρακῆτος αἱ διαπλάσσεισαι ψυχὰς χριστιανικὰς, και καθοδηγοῦσαι εἰς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος και τὴν αὐτοθυσίαν ὑπὲρ αὐτῆς. Εἰς ἣν ἐποχὴν ζῶμεν ὑπὲρ ποτε ἢ ἄλλοτε ἐνδείκνυνται ὡς ἀπολύτως ἐπιβαλλόμεναι αἱ διδασκαλίαι αὗται. Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς βλῆς και τοῦ ἀτομομοῦ ἀποτελοῦσαι τὸ ἀντίθετον αὗται καλῶς και μεθοδικῶς

χειριζόμεναι. Εἰλειτούργουν ἄλλοτε ἐν Πάτραι, λαϊκαὶ σχολαὶ εἰς τὰς ὁποίας κατὰ ἑκατοντάδας συνέρθεον ἀκροαταὶ και ἀπὸ τὰς ὁποίας ποικίλα τὰ ὠφέλη ἀπεκόμιζον οἱ τοῖ. Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῶσιν αὗται; Τὸ Περικλοδικὸν μας ἤϊπει τὴν ἰδέαν και ἐλπίζει, ὅτι αὕτη θα ῥιζοβολήσῃ τόσον παρὰ τοῖς διαφόροις οικογενειάρχαις ὅσον και παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ. Πάντως τοῦτο θὰ κίμη ἔναρξιν τῶν λαϊκῶν τοῦτων διαλέξεων ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φθινοπώρου μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὗται θέλουσιν ἐπιτύχει τόσον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ουροῆς ἀκροατῶν, ὅσον και ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς συνδρομῆς τῆς ὁποίας θέλουσι τύχει αὗται ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν τῆς πόλεως

